

"My Life promou l'autonomia de persones amb discapacitat intel·lectual i/o problemes de salut mental"

Entrevistem a Eshel Herzog

Coordinador del programa My Life de Sant Pere Claver - Fundació Serveis Socials

MyLife Barcelona

My Life és un servei pioner i innovador en l'acompanyament de processos de capacitació i promoció de l'autonomia en persones amb discapacitat intel·lectual i/o problemes de salut mental. L'objectiu principal és que les persones usuàries puguin viure de manera més independent i s'integrin plenament a la seva comunitat.

Quin és el perfil dels usuaris del Centre de Capacitació My Life?

My Life està pensat per a persones d'entre 16 i 45 anys amb discapacitat intel·lectual i/o problemes de salut mental que visquin en el domicili familiar, residència o habitatge protegit. Per exemple, un dels primers usuaris del centre és un home jove amb un trastorn mental sever, que té feina i un pis que li han comprat els seus pares perquè visqui sol i independent. Però no entra a la cuina, no s'atreveix a utilitzar el transport públic i no ha entrat sol al supermercat des de fa 7 anys. Tan de bo amb My Life contribuïm a què aprengui i practiqui habilitats perquè pugui dur una vida més independent. L'acompanyarem a ell i als seus pares en aquest recorregut, juntament, és clar, amb els serveis corresponents de la xarxa de salut mental.

"Es tracta de trobar eines i recursos que dignifiquin l'atenció professional per garantir els seus drets i les seves obligacions com qualsevol altre ciutadà"

Per què aquestes persones no han après aquestes habilitats?

Durant la vida de la persona s'ajunten moltes dificultats: les dificultats determinades per la malaltia o discapacitat, les dificultats que pot generar el tractament farmacològic; i sobretot de les dinàmiques personals i familiars de sobreprotecció i acomodament on My Life pretén incidir perquè la persona pugui desenvolupar les seves habilitats com qualsevol adult.

A què es deu aquesta dependència?

Més enllà de les dificultats que cadascú pugui tenir, és molt còmode que et portin a tot arreu i que facin les coses per tu. Massa còmode. A vegades, la nostra manera d'actuar –com a familiars o com a professionals– no permet que s'exigeixi el que s'hauria d'exigir a les persones amb l'excusa de tenir una discapacitat, o bé perquè l'estructura dels nostres serveis no ho permet. Això fa que es deixin de banda elements de la vida que són difícils en el moment d'haver d'afrontar-los però molt necessaris.

Com ha estat tornar a Anglaterra un any després de descobrir My Life?

Algunes de les persones que fa un any vivien a la residència ja s'han traslladat al pis de transició i els que estaven al pis de transició ja viuen a la comunitat. Ara porten una vida més autònoma al seu pis, on posen en pràctica totes aquelles habilitats que han après amb My Life. Si bé és cert que no tothom acabarà visquent de manera totalment independent, hi ha resultats que mostren com aquest programa té la capacitat de generar i en acompanyar processos de canvi, d'emancipació i de creixement personal de moltes persones.

Per exemple?

L'any passat vam conèixer un jove amb discapacitat intel·lectual i problemes de salut mental que s'havia traslladat al pis de transició. La setmana que el vam visitar començava a cuinar sol. Just la nit anterior no havia cuinat bé el pollastre i va tenir mal d'estómac. Ara ja no li ha tornat a passar. També va anar sol a comprar per primer cop al supermercat. Quan va tornar s'havia gastat 20 lliures en llaminadures i Coca-cola light. El pas següent amb la monitora de My Life va ser preparar una llista: "Què vols comprar? Com gestionaries la compra amb 20 lliures? Quina és la importància de les llaminadures i la Coca-cola light a la meua vida? Podria alimentar-me només de Coca-cola light i llaminadures?". Tot això són coses que ha hagut d'aprendre i practicar, encara que moltes ja les tenia. Un any més tard comparteix pis amb dos companys i un educador els visita una hora al dia. A més fa de voluntari a l'ajuntament del seu poble. Els seus pares van tenir molta por quan es va plantejar la sortida de la residència, després de tants anys esperant una plaça pública... Va ser molt més difícil lidiar amb les pors i resistències de la família que d'aquest jove.

"La Convenció de Nova York posa de manifest la necessitat de reestructurar metodologies, noves eines i polítiques socials"

Quines dificultats hi ha a l'hora d'exportar el model anglès a Catalunya?

Els recursos a Catalunya i Anglaterra són diferents. Aquí costa més sortir d'una residència i del domicili familiar. Encara estem lluitant perquè hi hagi la possibilitat efectiva i real de donar-te de baixa d'una residència i provar la vida independent. Ara si et dones de baixa no és per fer una prova, sinó que has perdut la plaça. Per tant, és un risc que una família, o un usuari difícilment assumirà. A Anglaterra han hagut de treballar molt per facilitar recorreguts efectius i reals de major emancipació. No ha sigut fàcil, i tot i que allà han patit retallades també, han sabut mantenir aquestes opcions obertes.

Per què l'administració pública i altres entitats del sector han mostrat interès...

Tots compartim la idea de què les persones amb discapacitat o problemes de salut mental haurien de tenir aquestes possibilitats de vida plena i integrada en la comunitat. Es tracta de trobar eines i recursos que dignifiquin l'atenció professional i del seu dret a viure de forma més independent, més plena, més lliure, amb els drets i les obligacions que té qualsevol ciutadà i al mateix temps tenir un sistema que sigui sostenible. Nosaltres hem assumit My Life amb una gran recomanació de l'administració pública. Si a més, resulta que la vida a la comunitat és més econòmica que una plaça residencial... és un *win win*.

Programes com My Life suposen un canvi de paradigma?

La Convenció de Nova York (2006) va representar un canvi de paradigma al discurs, posant de manifest els drets de les persones amb discapacitat. La qüestió és com estructurar els serveis, elaborar metodologies noves, eines i polítiques socials per a fer-ho efectiu. Estem treballant nosaltres, i moltes entitats i professionals. Tan de bo My Life formi part de l'esforç col·lectiu del nostre sector per trobar aquestes eines. El paradigma que nosaltres volem promoure és el de t'ajudarem en el que faci falta perquè et cuidis tu i perquè et facis càrrec de la teua vida, de les teves decisions, de les teves possibilitats i limitacions. Així arribarem junts fins on la persona necessita per viure de la manera més plena possible. Volem passar d'un sistema proteccionista i assistencialista a un sistema que facilita i promou el coneixement i creixement personal i els drets a viure plenament. Amb My Life hem trobat una eina socioeducativa que estructura aquesta intervenció de manera rigorosa i personalitzada i a més, permet una avaluació constant dels avanços de cada usuari.

Què representa aquest canvi pels serveis de Sant Pere Claver?

Per posar un exemple. Encara que un usuari sàpiga cuinar perfectament quan entra en una residència, ho acabarà perdent perquè a dia d'avui, a nivell legal, en una residència normal i corrent de Catalunya per llei no té dret a trepitjar la cuina. Com és el dia a dia d'un usuari que viu a la residència? Aquí – a l'igual que a molts altres serveis – hi ha un canvi pendent, que ens interessa a tots.

Com My Life pot beneficiar altres programes i serveis de Sant Pere Claver?

Hi ha usuaris del Centre de Dia i la Residència Tres Pins que podrien escollir My Life per aprendre i practicar moltes habilitats per tenir una vida més independent. Algunes per millorar la seva qualitat de vida i la seva llibertat personal, encara que es quedin vivint a la residència, i d'altres perquè potser algun dia puguin sortir de la residència com hem vist a l'experiència anglesa. La idea és que cadascú vagi millorant fins on vulgui i pugui arribar. Per alguns significarà mantenir l'estança a la residència, però ampliar les seves possibilitats, com poder sortir a fer voluntariat, a treballar, tenir alguna activitat d'oci o esportiva, o simplement millorar les possibilitats de vida dins la residència. Per altres significarà, a més, poder plantejar el pas a solucions residencials integrats a la comunitat.

Al dia d'avui, ja estem col·laborant amb molts serveis de la nostra entitat i d'altres. L'idea és treballar junts per una millora constant de les eines, per generar més oportunitats de vida plena pels nostres usuaris. Amb My Life fem un pas més en aquesta direcció i convidem als usuaris, professionals i entitats a formar-hi part d'aquesta experiència, que a nosaltres ens il·lusiona molt.

Més informació

- [My Life](#)
- [Flyer My Life](#)
- [Nota de Premsa My Life, Centre de Capacitació](#)
- [Sant Pere Claver - Fundació Serveis Socials](#)
- Veure monogràfic: "[Autonomia i discapacitat](#)"

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03 | info@santpereclaver.org | www.santpereclaver.org